

سخنرانی آقای دکتر بیانی

گلیل دانشگاه و رئیس دانشکده ادبیات تهریز

بعدهادهت ازیماح هو زد آذر با ایران

دوشنبه ۱۳۲۸ تیر

دوران زندگانی اجتماعات بشری و مملک را تحولانی است که بدون شک در سرنوشت هر یک از آنها دخالت نام داشته وسیله میشود که یکی را باوج قدرت و خوشبختی و دیگری را بحضور مذلت و خواری سوق دهد. جامعه و ملتی میتواند گلیم خویشا از آب حوادث بیرون کشیده موافع و دشواریهای زمانه را یکی پس از دیگری از پیش پا بردارد که چشم و گوش باز کرده و با دقت و ژرف بینی در پهن دشت زندگانی با وجود هزاران پیچ و خم بستی و بلندی از هیچ مانعی نرسیده با حسن تدبیر و عقل کافی سعی و افی مبذول دارد که عوامل مؤثره زندگی خویش را در عرض امتحان درآورده آنچه را که مستحب و مفید است پذیرد و آنچه را که مضر و مسبب بدبخشی و خرابی روح و جسم آن است بدور افکند. آیا کافی است که جامعه و یا ملتی برای رسیدن باین هدف فقط دوران گذران و آنی زندگانی خویش را ملاک عمل قرار داده بدون توجه بتاریخ گذشته در این مرحله قدم گذارد؛ کدام جامعه و حتی فرد انسانی است که توانسته است از گذشته اش سرفنظر کرده کاخ حیات خویش را بر روی این پایه محکم و استوار بنها نهاد و مراحل عمر را به آسانی بپیماید؛ پس این وسیله حیاتی و ضروری را که مشخص و راهنمای

افراد و توده‌های انسانی است در کدام یک از مراحل شناسائی و معلومات او باید جستجو کرد؟ ناچار باید تاریخ و آنهم ناریخی که مستند بمواظین علمی باشد عامل اصلی بشمار آوریم البته در محضر حجج اسلام و دانشمندان و فضلاً خالی از جسارت نیست که بخواهم دنباله بحث در این قسمت را بدرازا بکشانم و با ادله و برآهین حجت‌های علمی بشیوه آن اقدام ورژم زیرا اهمیت تاریخ و عملی که این فن در هدایت اقوام دارد بر همه کس دوشن و مبرهن است و حاجت باستدلال و آوردن برهان نیست.

بطوریکه مستحضر نه مفهوم تاریخ حقیقی و علمی تنها ثبت وقایع نیست مورخ واقعی تنها به وقایع اتفاقیه اکتفا نکرده از عادات و رسوم و اصول اجتماعی و اوضاع سیاسی و اقتصادی و روحیه اقوام و امام استفاده کرده آنها را در غربال تجربه و اصول علمی خود ریخته پس از بهم آمیختن نتیجه‌ای را که عبارت از سرنوشت و راه و رسم زندگی و مظاهر تمدن یک‌قوم و ملتی است تحویل میدهد عبارت اخیر مورخ از جزئی ترین انر و قرینه‌ای که ممکن است ویرا در راه رسیدن به مقصود کمک کند استفاده کرده آنرا در ساختن بنای حقایق بکار می‌بندد جای تعجب نیست اگر بگوئیم کشف اشیاء بسیار پیش پا افتاده زندگی از قبیل ظروف و آلات و ادوات حرب و حتی مقابر ادوار حیات اجتماعاتی را که هزاران سال بر عالم متمدن کنوی نا معلوم بوده معلوم ساخته و صفحاتی بر مجلدات بی‌شمار تاریخ افزوده و کمک شایانی برآه و رسم بشر کنوی کرده است ملل متمدن امروزی با پیشرفت‌های مجید العقول در تمام شعب فتوون و علوم با کشف مقابر مصری و یا آثار دیگری از ملل متنوعه هشرق زمین یک باره بخود آمدند که در چندین هزار سال پیش مردمانی بودند که آلات دقیق مهندسی داشته در راه سازی و حفر کانال‌ها و ابعاد ساختمانهای رفیع مانند اهرام مصر دست کمی از ایشان نداشتنند

و ظروف و آلات زندگانی دیگری که از حیث زیائی و نقاشی ورنک آمیزی به تناسب مدت و زمان دست نگارخانه چین را از پشت بسته و کارخانه های را مانند کارخانه سور فرانسه ناچار بتعظیم میکردند.

کدام حجاری است که در مقابل حجاریها و نقوش بر جسته تحت چمشید مات و مبهوت نایستاده و زبانش بمدح و شنای صنعتگران دو هزار سال پیش گشوده نشود سالها مدارس صنایع مستظرفه باید خون دل بخورند و تمام روش علمی خود را بکار برند تا نقاش و یا مجسمه سازی تحويل جامعه بدنه آیا حجارها و معمارها و صنعتگرانی که قصوری مثل تحت چمشید و یا شوش ایران و یا آکربول یونان ساخته اند بمند جدید آشنا بوده و از مدارس صنایع مستظرفه مثل مدرسه صنایع مستظرفه پاریس خارج شده اند هنوز صنعتگران و معماران و حجاران دسترنج اسلاف چند هزار ساله خود را سرمشق قرار داده و بدون چون و چرا از ذوق سرشار و خارق العاده آنان استفاده می برند.

این نکات بر ملل را قیه پوشیده نمانده با جدیت و پشتکار فوق العاده در جمع آوری آثار گندشتگان نه تنها اجداد خویش بلکه تمام ملل روی زمین که تمدنی داشته کوشان بوده با صرف مبالغ هنگفت و سرشار که از ملیارد های میکندرد با یاجاد موزه های همت گماشتند در همین تفسه های چوبی و یا آهنین است که فکر، شعور، عقل، تدبیر و رسم زندگی، اخلاق و عادات، اصول، عقاید، تاریخ، جغرافیا و شعر البته موسیقی تعجب نفرمایند سیاست و اصول اقتصادی اقوام و امم دوی زمین محفوظ و از نزدیک در دسترس و تحت مطالعه ما مردمان کنوی میباشد.

ما هم تمدنی داشتیم روزی بر دنیائی حکم فرمانی میکردیم اشیه تابناک تمدن ما بر دنیائی منعکس بود بسیاری از مردم جهان ریزه خوارخوان احسان و کرم و فکر و عقل ما بودند بر ما اخلاف خلف لازم است بنام حق شناسی

و استفاده از سرچشم فیض اسلامان آثار فکری آنان را مثل سایر ملل مشرقی جمع آوری و بدینها ثابت کنیم که هنوز زنده‌ایم و از دیگران دست کمی نداشته و نداریم.

بعاطر دارم در سال گذشته روزی در انجمن ادبی آذربایجان که متأسفانه تشکیل آن بیوته فراموشی افتاده از تاسیس موزه‌ای در تبریز یعنی در مرکز استانی که از قرون متمادیه کانون تمدن مشرق بوده صحبت بمیان آمد این موضوع را در دل گرفته و آذو کردم بلکه بتوانم این مهم را نیز روزی بمرحله عمل درآورم در یکی از مسافرتها به تهران آرزوی خود را با آقای مصطفوی رئیس اداره کل باستانشناسی در میان نهاده از ایشان استفسار کردم آیا ممکن است در این موقع که دانشگاه تبریز روبراه شده و قوامی یافته است موزه را ضمیمه آن بنمائیم ایشان عملی شدن آنرا با حسن قبول تلقی پس از مشورت و موافقت جناب آقای دکتر مهران معاون فعال وزارت فرهنگ پیشنهادی متفقاً بجناب آقای دکتر اقبال که تصدی وزارت فرهنگ را داشتند کردیم از آنجائیکه جناب ایشان پیوسته نظر خاصی برتری و توسعه دانشگاه تبریز داشتند و دارند با پیشنهاد موافقت و با منظور داشتن اعتباری در بودجه دانشکده ادبیات موزه آذربایجان را ضمیمه دانشگاه فرمودند این جانب بلا فاصله شروع بکار کردم و با کمک و مساعدت اولیاء امور اداره باستانشناسی آن قدر اصرار بخرج دادم تا امشب افتخار دارم با چند قفسه محقر و مقداری اشیاء ناچیز اساس موزه آذربایجان را بریزم

در این تاریخ بجرأت و جسارت میتوانم بگویم که در سایه تفضیلات الهی و عنایات ذات شاهنشاه معظم و توجهات اولیای امور دانشگاه تبریز دارای همه چیز بوده و در جاده صاف هموار افتاده است بر آیندگان است تا چگونه این کاروان علم و ادب را به مقصد بررسانند

از ذکر این نکته ناگزیرم که موزه متعلق به فرد فرد افراد کشور بوده و همنگی باید در توسعه و پیشرفت آن از بذل هیچگونه کمکی خودداری ننمایند تا انشالله روزی موزه آذربایجان لااقل با موزه ایران باستان دم از هم سری بزند .

در خاتمه از آقایان گدار مدیر کل و مصطفوی رئیس اداره کل باستانشناسی و خانم ملکنژاده بیانی موزه داره وزه ایران باستان که در ارسال اشیاء عتیقه و سکه و تنظیم آنها کمک شایانی بموзе آذربایجان کرده و همچنین از جانب آقای مهران معاون استانداری و آقایان حاجی محمد آقا و حاجی حسین آقا نجفیانی که پیوسته موجبات تشویق این جانب را در تاسیس موزه فراهم آورده‌اند بنام موزه آذربایجان و دانشگاه تبریز تشکر می‌کنم .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی